

Betreft: Plaatsbezoek op donderdag 8 januari 2004 om 14 uur i.v.m. de toestand van de herstelde voetwegels: Cauterwegel en Puiveldewegel te Belsele.

Aanwezig: F. Brokken en R. De Bock (dienst landbouw-patrimonium)
R. Vanderschueren (dienst openbare werken)
R. Christiaans (technische dienst)
P. Durinck (milieudienst)
W. Maes (Jomi)

Puiveldewegelken

- **Beschrijving:**
De voetwegel loopt doorheen een bosgebied, op het gewestplan deels ingekleurd als landschappelijk waardevol gebied, deels als woonpark. Plaatselijk ligt de wegel erg laag, net boven het niveau van de aangrenzende gracht en wordt aan de andere zijde begrensd door een steilrand die de overgang vormt naar de opmerkelijk hoger gelegen naburige percelen. Elders loopt de wegel dwars over een hoger gelegen perceel.
- **Knelpunten:**
De voetwegel werd sinds vele jaren sterk overschaduwd door de bomen en struiken van de aangrenzende percelen. Waar de wegel laag gelegen is ten opzichte van de aangrenzende percelen was er geregeld wateroverlast en was het traject zeer nat en modderig waardoor de doorgang erg bemoeilijkt werd.
- **Maatregelen:**
In de loop van 2002 werden de overhangende takken van struiken (vnl. laurierkers) opgesnoeid zodat de voetweg minder beschaduwd werd. Ook de aangrenzende gracht werd geruimd.
Om het Puiveldewegelken beter toegankelijk te maken werd in 2003 een 'knuppelpad' aangelegd ter hoogte van de laagst gelegen en modderigste delen van het traject, over een lengte van ongeveer 185 m. De stammetjes werden later met linten onderling verbonden om beschadiging t.g.v. vandalisme te voorkomen. Voor de uitgevoerde werken werd een bouwvergunning bekomen en was er gunstig advies van de provinciale Afdeling Natuur.
De werken werden uitgevoerd door Jomi.
- **Huidige stand van zaken:**
Tijdens het plaatsbezoek zijn alle aanwezigen het er over eens dat het aangelegde knuppelpad zowel landschappelijk als functioneel beantwoordt aan de vooropgestelde doelstelling: de voetwegel beter toegankelijk maken, in de eerste plaats voor voetgangers.
Hoewel de weersomstandigheden op het ogenblik van het plaatsbezoek erg nat zijn is het pad niet glad. De aanwezige schors, bladeren en naalden op de stammetjes komen de begaanbaarheid ten goede. De plaatsen van het hout waar de schors losgekomen is zijn iets gladder doch vormen niet echt een veiligheidsprobleem.

Het valt op dat de berm tussen het knuppelpad en de gracht op tal van plaatsen kapot gereden is door mountainbikers. Dit gedeelte van de voetweg ligt er dan ook erg modderig bij.

De aanwezige ambtenaren achten het dan ook niet nodig bijkomende verbeteringswerken of aanpassingen aan het bestaande knuppelpad uit te voeren.

De toestand zal evenwel regelmatig opgevolgd, geëvalueerd en zo nodig bijgestuurd worden.

Cauterwegel

- Beschrijving:
De voetwegel loopt doorheen een gevarieerd landschap met een mozaïekstructuur van bossen, akkers en weiden. Plaatselijk ligt de wegel erg laag, net boven het niveau van de aangrenzende waterloop nr. 1260 (de Ransbeek) en wordt aan de andere zijde begrensd door een steilrand die de overgang vormt naar een opmerkelijk hoger naaldbos (perceel nr. 934). Elders loopt de voetwegel tussen velden of op de rand van akkers en bossen. Het deel van de Cauterwegel waar het knuppelpad werd aangelegd loopt doorheen en gebied dat volgens het gewestplan is ingekleurd als bosgebied.
- Knelpunten:
De voetwegel werd plaatselijk sterk overschaduwde door bomen en struiken van de aangrenzende percelen. Ter hoogte van de Ransbeek was er geregeld wateroverlast: waterloop en voetwegel liggen vlak naast elkaar. Het traject was er zeer nat en modderig waardoor de doorgang erg bemoeilijkt werd. De oever en de voetwegel waren sterk onderhevig aan erosie o.m. ten gevolge van het afbrokkelen van de rand van de wegel, o.a. door ruiters) en het uitspoelen van de oever bij hevige regenval.
- Maatregelen:
Om de Kouterwegel beter toegankelijk te maken ter hoogte van de laagst gelegen en modderigste delen van het traject langsheen de Ransbeek werden een tweetal maatregelen uitgevoerd.

Aanleg van een knuppelpad over een lengte van 120m.

De aanleg van een knuppelpad is een milieutechnische ingreep die ecologisch verantwoord is in het bosrijk gebied van de stuifzandrug te Belsele dat ter hoogte van de voetwegel op het gewestplan ingekleurd is als bosgebied en als landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Knuppelpaden worden vaak aangelegd ter versteviging van paden in natuurgebieden. De aanleg is eenvoudig. Een knuppelpad bestaat uit stammetjes (met een diameter van ongeveer 8 à 10 cm en een lengte van max. 1m), eventueel afkomstig van dunningshout, die op het bestaande niveau van de voetweg naast elkaar worden gelegd, zonder dat er grond wordt afgevoerd of bodemverhardingsmateriaal zoals steenslag dient aangevoerd te worden. De stammetjes worden eventueel met een dun laagje grond afgedekt afkomstig van de wegel zelf.

Omdat knuppelhout niet echt duurzaam is op lange termijn dient het knuppelpad periodisch bijgewerkt (onderhouden) te worden.

Verstevigen van de oever van de Ransbeek.

Om verdere erosie tegen te gaan werd de aangrenzende oever van de Ransbeek op natuurtechnische wijze verstevigd d.m.v. een beschoeiing met wilgentenen en waterbestendige paaltjes van Tamme Kastanje

Voor de uitgevoerde werken werd een bouwvergunning bekomen en was er een gunstig advies van prov. afdeling Natuur en de afdeling Bos en Groen

De werken werden in de loop van december 2003 uitgevoerd door JOMI.

- Huidige stand van zaken:

Ook hier zijn alle aanwezigen het er over eens dat zowel de oeverbeschoeiing als het aangelegde knuppelpad zeer goed ingepast zijn in de omgeving (bosgebied) én goed begaanbaar is.

Door de ruwheid van de schors zijn de stammetjes absoluut niet glad, ook niet bij natte weersomstandigheden. Het pad is ook berijdbaar met de fiets hoewel voetgangers in eerste instantie de hoofdgebruikers zijn van de voetwegel. Voor fietsers zijn de Kouterstraat en de Koutermolenstraat veilige wegen om het traject te overbruggen en in afstand hoegenaamd geen omweg.

Het is evenwel duidelijk (recente hoofsporen iets verderop waar de wegel niet verhard werd) en te betreuren dat het pad eveneens gebruikt wordt door ruiters. Knuppelpaden zijn niet bestand tegen betreding door paarden: de stammetjes worden los gereden, de schors wordt stuk gereden met als gevolg dat de knuppeltjes plaatselijk 'klikken' en terug aangeaard dienen te worden.

Ook hier is men van oordeel dat er geen bijkomende aanpassingswerken nodig zijn.

Aan de dienst mobiliteit werd reeds gevraagd in te staan voor de plaatsing van verbodsborden voor paarden. Daarnaast is het wellicht nuttig om ter hoogte van de Kouterstraat aan de ingang van de voetwegel en eventueel aan de andere zijde van het knuppelpad, *beugels* te plaatsen om de toegang voor ruiters te bemoeilijken of onmogelijk te maken (naar het voorbeeld van het Puiveldewegelken waar duidelijk geen paarden door komen).